

MALDOS INTENCIJOS

1. Šiais naujaisiais metais, meldžiame tave, Viešpatie, taikos, ypač Konge, kur jau dvidešimt metų vyksta tiek nelaimių. Viešpatie, duoki šiai tautai tikrai sąžiningų tarnų. Nusiginklavimas prasideda mumyse pačiuose. Duoki mums nuolankumo, geranoriškumo, griaušančių bet kokias išankstines nuostatas. Pavedame tau, Viešpatie, mūsų bendruomenę Konge, brolius Benua, Juozapą, Syrilį, Paskalį ir Rožė. Jų buvimas ten yra vilties, ramybės, ateities ženklas.
2. Meldžiamės už visus studentus, besiruošiančius sesijai, už visus Šv. Damijono namus. Tegul Šventoji Dvasia jiems padeda skirti laiko maldai, taip reikalingai, kad pailsintų ir atšviežintų savo atmintį, tebus Jėzus jiems visuomet pirmoje vietoje. Pavedame tau visas Šv. Damijono maldos grupes.
3. Meldžiamės už šeimas, trokštančias tapti mažytėmis šeimų bažnytėlėmis, užtariant Šventajai Šeimai. Pavedame Dievui visas mums artimas šeimas, gyvenančias Kristumi, besimaitinančias Juo. Pavedame Jam jų troškimą perduoti Šventosios Dvasios ugnį savo vaikams paaugliams. Meldžiamės už išbandymus patiriančias (net po 49 metų santuokos) poras. Tebus daug susitaikymų, tegu visos poros sužino, kaip Dievas ir Bažnyčia myli ir gina šeimą.
4. Prašykime Viešpatį, kad kiekvienas per Šventąją Dvasią sulauktume malonės mylėti ir nepaliaujamai džiaugtis. Taip, visuomet džiaukitės, mums primena šv. Paulius. Niekuo per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui. Viešpatie pavedame tau ligonius: Bernardą, Seržą, Kristijoną,... ir galbūt tave, dabar mus skaitantį. Pavedame Viešpačiui visus kalinius.
5. Viešpatie, pavedame tau kiekvieną Tiberiados brolių ir seserį. Kad nuolatos augtume draugystėje su Kristumi, kad taptume su Juo vis labiau artimi ir taip galėtume skleisti Jo begalinę Meilę.

*Broliai su Tėvu
Žoel, trapistu iš
Norvėgijos*

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2013 m.
sausis–
kovas

Maldos bendrystė

*Brolis Egidijus ir brolis Vidas džiaugiasi ruošti malkas
ir sveikina jus su Naujaisiais Metais*

Brangus(-i) besimeldžiantis(-i) drauge,

ramybės tau!

Ramybė tau, brangus maldos drauge,

Gyvenkite džiaugsme šiais naujaisiais metais. Popiežius Jonas XXIII vis kviesdavo „gyventi šia diena“, gyventi dabartyje. Tuomet 365 metų dienos – kiekviena iš jų – bus mums tarsi Dievo dovana, vis nauja ir netikėta kasdien, taps iš tiesų dovana mano broliui ir seseriai.

Pasaulyje tiek daug kančios, blogis veikia nevaldomai, tarsi žinodamas, kad jo galas arti. Pasaulis taip pat kupinas ir gėrio, ir tai mums atrodo normalu, bet stebėkimės, gėrėkimės, matydami, kiek meilės skleidžiasi aplink mus. Pastebėkime gėrį – tiek milijonų motinų ir tėvų su atsidavimu rūpinasi savo vaikais, tiek pasišventusių brolių ir seserų atiduoda save meilės darbams. Tai vis neatlygintini darbai, bet štai vandentiekininkas, besirūpinantis tinkamu vandens spaudimu ir sergintis vandens kokybę, kvartalo policininkas, besistengiantis sutaikinti kaimynus, ar mokytoja, nenuilstamai bemokanti vaikus skaityti ir rašyti, gydytojas, pasirengęs atsiliiepti bet kurią nakties valandą, atsiskyrėlis, budintis už visą pasaulį, jį šildantis savo malda ir užtarimu, bei savo gyvenimo dovana... Visas šis gėris mums rodo, kad Kristus yra gyvas, prisikėlęs, kad jis jau dabar yra Nugalėtojas. Matome kančią pasaulyje, savo pačių gyvenimo kryžiuose, ir jaučiame, kad nesame jai sukurti. Mums tenka pakentėti tik trumpą laiką, nes Kristus grįš. Mirties ir ašarų nebebus... Taip, iš nuodėmės kančios mums reikia pereiti į vaisių nešančią kančią iš meilės.

Gražios bendrystės diena

Nors mūsų gyvenimuose egzistuoja skausmo slėpinys, tačiau šviesos slėpinys taip pat čia, abu šie slėpiniai tarsi persipynę. Šiame šviesos slėpinyje jau dabar ragaujame Karalystės, kur meilės grožis mus apgaubia ir tampa šviesa ir ramybe.

Pierre, br. Gonzagas ir br. Emanuelis kalba rožinį eidami po gamyq. Ačiū tau Mergele Marija, kad davei mums Kristus.

KALENDORIUS

2013 m. Sausis

- Penkt. 4–6 d. Pašaukimo rekolekcijos
- Penkt. 11 d. Šeimų maldos grupė Vilniuje
- Penkt. 11–13 d. Skautų grupė su Agne
- Ket. 17-18 d. Mokinai iš Versmės mokyklos (Vilnius)
- Antr. 22–25 d. Mokymai, sesija
- Penkt. 25–27 d. Šv. Damijono grupė
- Pir. 28 d.- 02-24d. Brolis Mišelis Konge
Ses. Asta Lietuvoje

Vasaris

- Šešt. 2 Pašvęstųjų šventė
- Antr. 5-6 d. Mokinai iš Kauno (10 kl.)
- Penkt. 8–10 d. Šv. Damijono namų rekolekcijos
- Penkt. 15–17 d. Rekolekcijos latviams
Mokytojai iš Šapokos gimnazijos (Utenos)
- Treč. 20 d. Misija Vilniaus Žirmūnų gimnazijoje
- Penkt. 22–24 d. Šeimos iš Šv. Jonų parapijos
Samariečių grupė

Kovas

- Penkt. 1–2 d. Šv. Damijono maldos grupės susitikimas Kaune
- Penkt. 8–10 d. Vaikinių savaitgalis
- Šešt. 16–17 d. Paauglių savaitgalis
- Antr. 19 d.–22 d. Betzatos bendruomenė
- Ket. 22d. 2 seserys Lietuvoje (iki bal. 11 d.)
- Ketv. 28–31 d. Velykų stovykla jaunimui

Balandis

- Šešt. 6–7 d. Savaitgalis sužadėtiniams
- Šešt. 13–14 d. Savaitgalis vaikams

Tiberiados broliai širdingai dėkoja visiems ir meldžiasi už visus, kurie paremia bendruomenės misiją. Prie paramos galite prisidėti **skirdami 2% pajamų mokesčio**

Tiberiados bendruomenei.

**Tiberiados bendruomenė (kodas 19208 2153), Adresas: Baltriškių km.
Zarasų raj - Banko sąskaita: LT 80 4010 0403 0000 1124 AB DnB Nord**

NORAS ĮKURTI MALDOS GRUPELĘ ...

Džiaugiamės, kada jaunuoliai imasi iniciatyvos dėl savo tikėjimo. Jovita Iš Utenos mums pasakoja apie troškimą evangelizuoti savo parapiją.

Rašau Jums, norėdama pasidalinti didžiuliu savo noru ir pasiryžimu įkurti antrąją Švento Damijono maldos grupelę Utenoje. Vakar turėjau galimybę pabendrauti su vikaru. Jis dalinosi, jog visa parapija labai norėtų, jog ir joje, būtų vieta ir laikas jaunimui susirinkti ir melstis.

Aš, kaip parapijietė ir kaip Švento Damijono grupės narė, jaučiu tam tikrą pareigą, bet daugiau didžiulį norą tai padaryti. Manau, kad jau subrendau tam. Noras įkurti antrąją maldos grupelę Utenoje atėjo visai netikėtai. Tai buvo greičiau Šventosios Dvasios pastūmėjimas ir drąsos įkvėpimas. Visada buvau tvirtai įsitikinusi, jog tikėjimas yra duotas kiekvienam žmogui, tačiau ne visi iškart sugeba atverti savo širdis Dievui ir jį įsileisti, todėl žmonės, atradę tikėjimą, visada turi drąsinti kitus ir dalintis savo džiaugsmu. Pati atradusi tikėjimo malones, būdama nemažą laiką su Tiberiados bendruomene, supratau, jog pagaliau ir aš subrendau liudyti Dievo buvimą tarp mūsų ir ne tik pati semtis stiprybės iš Dievo, bet ir parodyti žmonėms, kokios stiprybės gali duoti mūsų Viešpats. Atsakomybė už maldos grupelę man yra kaip mano pačios atsидavimo įtvirtinimas. Maldos bendrystė padės augti tiek man, tiek žmonėms, kurie ateis kartu melstis!

*Brolio Mišelio
džiaugsmas
susitikti su broliu*

Tai mes patyrėme prieš porą mėnesių, vieną spalvingą rudens sekmadienį, kuomet mus aplankė Due (*pranc.* Douai) parapija. Taip, tai buvo palaimintas laikas, šviečiant švelniai spalio saulei. Per Mišias bažnyčia buvo tiesiog perpildyta. Koks džiaugsmas giedoti „*Noriu išvysti Dievą*“. Mačiau kaip karštai brolis Lukas muša būgnelį. Broliai iš Kinijos plačiai šypsojosi. Kiek gražių veidų.

Kristus ir Bažnyčia neišnyks, nes Jis yra tikras, Jis yra Tiesa. Šiandienos žmogus ras savo nerimstančios širdies poilsį tik pačiame Kristuje, nes Jis – jo Kūrėjas ir Gelbėtojas. Gėrėjausi, matydamas susirinkusius jaunuolius, vaikus, šeimas. Nuskambėjus varpai visi džiugiai patraukė bažnyčios link. Abejos durys buvo plačiai atvertos. Per jas saulė apšvietė bažnyčią. Vien tik Kristus gali surinkti tiek žmonių visame pasaulyje. Viskas vyko labai paprastai, nes meilė viską supaprastina, ji visuomet stengiasi patarnauti.

Popietę susirinkusiesiems pasiūlėme keturis pasivaikščiojimus: grybų pažinimo žygis su broliu Ivanu, žygis į šv. Juozapo koplyčią, žygis senos akmeninės sienos link. Vaikai keliavo prie šaltinio, aplankė mūsų gyvulius ir, galiausiai, pirmąjį Tiberiados ermitažą. Kiekvieno žygio metu broliai ir seserys liudijo apie savo meilę Kristui ir tai, kuo jie užsiima bendruomenėje. Štai trumputis atgarsis apie tai, kaip Dievo meilė surenka ir leidžia mums suprasti, kad Bažnyčia yra šeima. Norime jums padėkoti už maldą. Ačiū, kad skaitote, bet taip pat ir kad meldžiatės už mus. Tikėkite, kad esame jums atidūs, brangios šeimos, brangūs besimeldžiantieji. Jūsų daug, Dievas pažįsta kiekvieno iš jūsų veidą. Jūsų užsidegimas mus skatina pasitikėti ir ištvermingai eiti tolyn. Tegul Jėzaus malonė ir ramybė jus gausiai lydi šiais 2013-aisiais. Ačiū, per jūsų maldą maldos bendrystė tampa gyva.

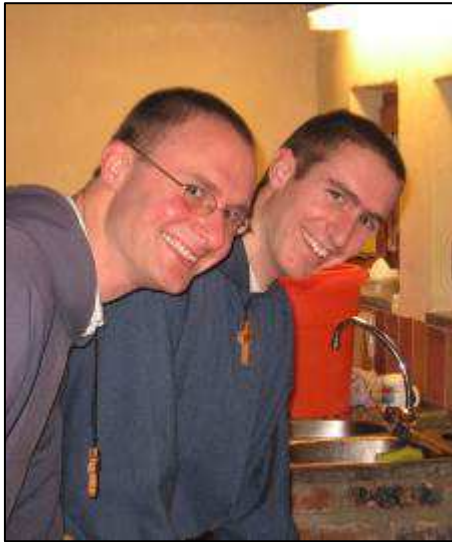
Brolis Morkus

*Statulos anksčiau stovinčios virš
ligoninės, renovacija.*

„TU RŪPINIESI IR SIELOJIESI DĖL DAUGELIO DALYKŲ“ ...

O juk pastarieji mėnesiai buvo tokie ramūs – jokių didesnių misijų. Priešingai, Tiberiadoje beveik įsitvirtinęs stabilumas. Tik kai kalbame apie virtuvę, parodymai keičiasi. Visada galvoti iš anksto, ką ruošime, ir dažnai užbaigti pavėlavus, nes viskas visuomet užtrunka ilgiau nei maniau... tokiais atvejais imu „rūpintis ir sielotis“... O broliai draugiškai šaiposi iš manęs, matydami kaip savo dideliais žingsniais suku ratus Tiberiadoje, ieškodamas petražolių, salotų, svogūnų ar porų. Jei tik jie žinotų... Kaip galėčiau suktis kitaip? Iš daržo iki vieno ar kito sandėlio atstumas verčia pabėgioti. Štai tokia mano įprasta kasdienybė.

Broliai Ivanas ir Tibo, kurie bendradarbiauja prie puodų.

Prisikėlimo Laurynas, šventoji Faustina ir t.t. Taigi yra vilties. Ir vis dėlto didžiausią džiaugsmą man teikia ne gaminimas, o tai, kad gera virtuvė padeda broliams gyventi taikoje ir vienybėje. Tad svarbiausia taisyklė man – nors ir nevisad pavyksta jos tobulai laikytis – kad broliai jaustųsi mylimi sėdant prie stalo. Broliškas atidumas konkrečiai pasirodo žiupsniu petražolių ar desertu (šiek tiek rečiau).

Tačiau kodėl aš vis kalbu pirmuoju asmeniu, jau anksčiau turėjau paminėti taip man brangius pagalbininkus. Kasvakar broliai skuta ir pjausto daržoves rytdienai, kasdien virtuvėje man padeda šv. Jono Krikštytojo metus pas mus gyvenantys jaunuoliai. Jie darbuojasi taip puikiai, kad dažnai ant pirštų galų

Rytais užkuriu pečių, kuris pasitarnaus kaip viryklė ir orkaitė. Jei šiandien virsime naują sriubą, užkaičiu ją pusę devintos. Likusios meniu dalies neverta imtis pernelyg anksti – arba viskas atšals, arba sudegs. Tačiau, kad ir kaip stengiuosi susiplanuoti laiką, štai varpas jau skamba, o dar liko padaryti dešimt darbų. Šiandien ir vėl būsiu tas paskutinysis, atskubėjęs į koplyčią. Štai dėl ko, visuomet turiu nepamiršti pasikviesti Viešpaties į virtuvę, dirbti Jo akivaizdoje ir kreiptis į Jį malda: „*Mūsų darbuose, Viešpatie, veiki Tu pats*“.(Iz 26,12)

Vienuolynų virėjai visais laikais turėjo atremti panašius iššūkius. Kai kurie iš jų net paskelbti šventaisiais:

evangelizacijos laikotarpiu. Taip pat atkreipėme dėmesį į kitą viduramžiškos krikščionybės pusę, t.y. pažvelgėme ne tik į Vakarų Europos Bažnyčią, bet ir į Rytų, kad geriau galėtumėme suprasti Bažnyčios vystymąsi.

Viduramžių Bažnyčia yra labai įvairi: ji yra šventa, bet tuo pačiu metu ir nuodėminga, apjuodinta skaudžių įvykių. Nesvarbu ar tai būtų Kryžiaus žygiai, ar Inkvizicija, iš viso šito vėliau buvo sukurtas mitas, kuris ir apima visus šiuos istorijos puslapius. Tačiau tai puiki proga prisiminti žmogaus nuodėmę ir išanalizuoti savo pačių gyvenimą, kad jis visada atitiktų tikro krikščionio reikalavimus. Didžiausios mūsų tėvų klaidos yra įspėjimas mūsų šiandieniam gyvenimui. Kaip bebūtų, šios skaudžios akimirkos mūsų Bažnyčiai, parodo kiek

Jauna mergina mums aprodinėja Južinų bažnyčią per ekskursiją.

krikščionybė iš tikrųjų išgyveno, nepaisant to, kad tai yra nepateisinama. Krikščioniškasis pašaukimas yra nuolatinis Dievo kvietimo atnaujinimas. Kiekvienas iš brolių ir sesių buvo žingeidūs ir parodė didelį susidomėjimą, kas man palengvino pirmąją mokymo patirtį Širdies Mokykloje. Paskutiniąją mūsų mokymų dieną mes aplankėme Tryro miestą - vieną didžiausių romaninių dabartinės Vokietijos miestų. Visa tai mus nukeldino į tą laikotarpį, apie kurį visai neseniai kalbėjome. Miesto vyskupas pagalbininkas, Mgr Jörg Michael Peters mus broliškai priėmė ir surengė ekskursiją po miestą. Taip pat turėjome progos aplankyti ir melstis tose vietose, kur yra Šventoji Tunika ir Šv. Mato relikvijos. Mūsų entuziastingasis gidas papasakojo apie miesto Katedrą, kurioje galima atpažinti romaninės, gotikinės ir moderniosios architektūros bruožus. Tai buvo vaisai bendruomenei didelis atradimas – mūsų nuostabai paliktas mūsų tėvų tikėjimo paveldas.

Br. Mišelis+

Galiausiai ir mūsų prašoma „padainuoti ką nors prancūziškai“... Ir štai mes tryse ant scenos, giedame „Kristus prisikėlė..!““, broliai ploja rankomis, garsiai gieda, o aš susitelkusi stengiuosi gerai sugroti gitarą. Šis nuotykis mums padėjo dar lengviau priartėti prie jaunimo, bei suteikė džiaugsmo, kad Viešpaties vardą galėjome skelbti įvairiais būdais ir kalbomis.

Kitąkart važiuojame į vienus šv. Damijono jaunimo namus Vilniuje, kur brolis Egidijus laikė šv. Mišias. Kokios gražios Mišios ir koks džiaugsmas jas švęsti bendruomenėje! Susirinko apie dvidešimt jaunuolių, vos sutilpome į kambarį. Taip nuostabu matyti jaunus žmones su tokiu užsidegimu ir taip konkrečiai besistengiančius gyventi su Kristumi ir nešti Jį savo aplinkoje – studijose, darbe, laisvalaikiu. Kai paskutinį kartą lankėmės maldos grupėje viena mergina atsivedė du savo studijų draugus, kita – vieną merginą, su kuria susipažino modelių atrankoje, kitas vaikiną – savo kaimyną. Kiekvienas iš mūsų esame kviečiami būti misionieriais, patraukti kitus prie Kristaus.

Ne mažiau džiaugsmo patyrėme ir kasdienybėje Baltriškėse. Sesė Dalia „darė stebuklus“ virtuvėje, tuo metu aš vis stengiausi taisyklingai sukirciuoti psalmes ar parepetuoti kokią giesmę. Sekmadeniais eidavome lankyti kaimynų. Nuostabu taip pat buvo priimti tiek savaitgaliais atvažiuojančių Viešpaties draugų ar Jo ieškančių jaunuolių.

Sesė Asta

PONDROMO ŠIRDIES MOKYKLA: VIDURAMŽIŲ BAŽNYČIOS ISTORIJA.

„Istorija – tai gyvenimo mokytoja“ - ši trumpa popiežiaus Jono XXIII mintis lydėjo mūsų Širdies Mokyklos mokymus, kurie šį kartą buvo skirti Viduramžių Bažnyčios istorijai. Penkias dienas su broliais ir sesėmis, esančiais formacijoje, bandėme suprasti ir pažinti mūsų tikėjimo protėvius, įžengti į jų mokyklą ir mokyti iš jų gražių ir skausmingų išgyvenimų. Istorija yra būtina mūsų sveikam protui. Ji mus moko atsargumo, jautrumo mūsų skirtingumams ir mūsų poelgiams. Bažnyčios istorija priverčia suprasti, kad mes priklausome vienai dvasinei šeimai tokiai didelei ir skirtingai. Mes tarsi einame ta pačia vage, visų Šventųjų ir krikščionių išvagota.

Mūsų požiūris buvo paremtas tam tikromis gairėmis, atitinkančiomis Tiberiados brolių ir seserų ypatumą ir taip pat Tikėjimo metų kontekstą. Dėmesys buvo skiriamas misionieriams, kurie skleidė tikėjimą dažnai savo pačių gyvenimo kaina, atiduodami visą savo energiją, skelbdami tikėjimą mūsų krašte ar net kažkur toli. Daugeliu atveju, šie vyrai ir moterys buvo dvasininkai – tai mus įtikino ir padarė mūsų pačių dvasininkų-liudytojų misijoje šios naujosios

išstypinu daryti kitų darbų ir palieku juos vienus darbų sukuryje. Galiausiai, kaip gi nepaminėti brolių, besidarbuojančių darže, tvarte ir kepykloje? Tai jų puikaus darbo vaisius mes valgome. Gaminti valgi – tai bendradarbiauti su daugybe žmonių ir net dar daugiau – vienyti su visais.

Užsukantieji virtuvėn dažnai pastebi ant stalo gulinčią knygą. Receptai? Ne, tai – teologinio turinio knyga. Nes, labai tuo džiaugiuosi, šiuo metu studijuju ir šios studijos man labai patinka. O tai taip pat užima laiko ir reikia, kad vis judėčiau į priekį! Nors knygą pasidedu matomoje vietoje, labai jau retai pasitaiko, kad ją atsiversčiau, o dar rečiau – kad paskaityčiau. Vis dėlto, vien jos buvimas man teikia vilties, kad popietę galėsiu rimtai kibti į mokslus. Galiausiai, kasdien tenka derinti daugybę dalykų, tad man labai patinka ši graži malda: „*Viešpatie, išmokyki mus atskirti tai, kas skubu iš to, kas svarbu*“, juk šie žodžiai „*o reikia tik vieno*“ tokie tikri. Marija, išmokyki mus Jam skirti pirmą vietą...

Brolis Ivanas

PASITIKĖJIMO PILGRIMYSTĖ RUANDOJE

Lapkričio viduryje kartu su Rožė, mūsų naujuoju broliu postulantu, dalyvavome Taize susitikime Kigali mieste. Apie 8000 jaunuolių iš 35 šalių atvyko kartu patirti šią pasitikėjimo pilgrimage. Kadangi iš Kikvito tebuvo dviese, prisijungėme prie Goma (Rytų Kongas) delegacijos. Buvome labai šiltais priimti. Šeimoje, kuri mane priėmė per renginį, kambariu su manimi dalinosi vyriausiasis sūnus.

Br Juozapas ir Rožė dalyvavo Taizė susitikime Kigali mieste (Ruandoje).

Dienos buvo padalintos į dvi dalis. Ryta – programa mus priimančioje parapijoje. Po šv. Mišių – Taize malda, o po to – grupėmis eidavome susitikti religinių bendruomenių arba klausydavome liudijimų apie pasitikėjimą ir susitaikymą. Apie 11 val. autobusu važiuodavome į miesto centrą (Kigali Expo), ten vėl įsimaišydavome į tūkstantinę minią, 13 val. – pietūs, o po jų – vėl Taize pamaldos. Nuostabi susikaupimo akimirka! Vėliau būdavo siūloma pasirinkti vieną iš 12 turtingų užsiėmimų: Ramybė; Susitaikymas; Patirti Dievo pašaukimą; Klausytis ir vykdyti Dievo žodį; Tikėjimas; Gyvenimas su psichiškai neįgaliais žmonėmis; Atsakomybė visuomenėje... Vienas akivaizdus šio susitikimo vaisius buvo tai, kad išnyko neigiamas kongoliečių išankstinis nusistatymas apie ruandiečius (egzistuojantis dėl karo Kongo rytuose). Sutikimas šeimose buvo nuostabus. Gražu buvo pajusti afrikietišką dvasią skambant tamtamui ir šokant jaunimui. Mums spaudė širdį, kai teko atsisveikinti su šeimomis ir jaunimu.

Pasinaudoję tuo, kad jau esame Ruandoje, pratęsėme savo piligrimystę į šalies pietryčius – Kibeo, kur apsireiškė Mergelė Marija. Ruandos bažnyčią Mergelės pasirodymą patvirtino 2001 m. birželio 29 d. Viskas prasidėjo 1981 m. lapkričio 28 d. Viena moksleivė, vardu Alfonsina, pamatė labai gražią poniją, kuri jai prisistatė esanti Žodžio Motina. Jos pagrindinė žinia yra: „Atsiverskite, tikėkite ir melskitės neveidmainiaudami. Melskitės už Bažnyčią, jos laukia didelės negandos. 1982 m. sausio 12 d. Mergelė pasirodo ir Natalijai, o nuo 1982

m. kovo 2d. ir Marijai Klarai. Natalija gyvena Kibeo, jai buvo duota misija nuolat melstis už kenčiantį pasaulį ir skelbti (bei tuo gyventi) apie atitaisyto kentėjimus. Marijos-Klaros misija – supažindinti pasaulį su „7 Mergelės Marijos sopulių“ rožiniu, taip pat kviešti į skubią atgailą. Nuo 1982 – ujų čia plaukia minios žmonių. Mergelės pasirodymai baigėsi 83-iasiais, tik Alfonsinai paskutinis apsireiškimas įvyko 1989 m. lapkričio 28 d. Iš pradžių atrodė, kad Mergelė tarsi „sklendžia“ tuštumoje. Vėliau regėtojos matė Mergelę gėlių lauke, gėlės buvo skirtingų rūšių ir nevienodo grožio. Mergelė prašė jas palaistyti. Šios gėlės simbolizuoja Kibeo piligrimus, tokius, kokie jie yra Dievo akyse. Kuo daugiau atsivertimų – tuo gėlių laukas darosi platesnis. Šis gėlių laukas yra išskirtinis Kibeo Mergelės statulos ženklas. 1983 m. gegužės 31 d. visa vyskupija atkeliavo pas Mergelę piligrimystėn, meldama taikos. Deja! 1994 m. genocido tragedijos neišvengė nė vienas, net Kibeo gyventojai. 1996 m. piligrimystės atsinaujina. Šiandien Alfonsina yra vienuolė klarisė, Marija-Klara žuvo per genocidą, o Natalija toliau gyvena Kibeo, meldžiasi kartu su piligrimais ir už juos. Praleidome tarsi Didįjį Tridienį šioje ramybės vietoje, kasdien meldėmės Sopulingosios Mergelės Marijos bažnyčioje. Kančia yra neatskiriama nuo kiekvieno krikščionio gyvenimo, ir ypač čia. Tiek žmonių čia praranda savo teises ar net gyvybes. Nepamiršome pasimelsti už kiekvieną iš jūsų šiuo palaimintu Advento laiku. Taip, atei, Viešpatie Jėzau!

Brolis Juozapas

SESERŲ VIEŠNAGĖ LIETUVOJE

Kartu su sese Dalia lapkričio mėnesį keletą savaitių praleidome Lietuvoje. Dėkojame Viešpačiui, už visą šį laiką, praleistą Baltriškėse ir misijose.

Su broliais Egidijumi ir Vidu lankėmės keliose Panevėžio mokyklose. Vieną rytą, tikybos pamokos metu, mums beliidijant apie džiaugsmą sekti Viešpačiu, į kabinetą užsuka prancūzų kalbos mokytoja ir, šiek tiek nustebinta belgotuviškos ekipos, paklausia, ar brolis Egidijus negalėtų ateiti į jos kabinetą „pašnekėti“ prancūziškai. Brolis sutinka su džiaugsmu ir... tiek jį ir tematėm – visą rytmetį jis liudijo prancūziškai apie savo pašaukimą! Per ilgą pertrauką mokyklos direktorius mus pakviečia į koncertą aktų salėje, mat mokykloje vyksta europos kalbų savaitė. Moksleiviai dainavo rusiškai, angliškai, vokiškai.